

28. juni 2010

Samlenotat vedr. Folketingets Europaudvalg den 29. juni 2010

Dagsorden 1. udgave

1. Kapitalkravsdirektivet
  - Ventes vedtaget på et kommende rådsmøde
KOM(2009)362
2. Makrofinansiel assistance til Moldova
  - Ventes vedtaget på et kommende rådsmøde
3. Evt.

Der fremsendes dokumenter vedrørende følgende dagsordenspunkter, som skønnes at vedrøre Erhvervsudvalgets ansvarsområde:

1.   Kapitalkravsdirektivet
    –   Ventes vedtaget på et kommende rådsmøde
KOM(2009)362

**Dagsordenspunkt 1:   Kapitalkravsdirektivet
KOM(2009)362**

Resumé

Kommissionens fremsatte i juni 2009 forslag om revision af kapitalkravsdirektivet, som indeholder stramninger af kapitalkravene på en række konkrete områder samt præciseringer af principper for god aflønningspolitik i banker og af tilsynet hermed. ECOFIN opnåede i november 2009 et kompromis om forslaget, som nu forhandles med Europa-Parlamentet. Formandskabet siger på at opnå et kompromis med Europa-Parlamentet inden ECOFIN d. 13. juli 2010. Europa-Parlamentets udvalg for økonomiske og monetære forhold (ECON) har vedtaget ændringsforslag til Kommissionens forslag den 14. juni 2010. ECON's udspil adskiller sig fra ECOFIN-kompromiset på en række punkter vedr. de nærmere krav til aflønning jf. nedenfor.

Nedenstående er udarbejdet på baggrund af Kommissionens forslag KOM(2009)362, ECOFIN's kompromisforslag ST 14732/09, som nedenstående giver et prioriteret uddrag af. Der henvises desuden til afstemningsresultat fra ECON A7-0000/2010.

Baggrund

Kommissionen fremsatte i juni 2009 ændringsforslag til kapitalkravsdirektivet (direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og direktiv 2006/49/EF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag), som foreslås implementeret i national lovgivning senest den 1. januar 2011. Kommissionen fremlagde desuden en konsekvensanalyse af forslaget¹.

Forslaget berører primært fire emner:

1. Aflønningspolitik
2. Kapitalkrav vedr. securitisering og resecuritisering
3. Kapitalkrav for markedsrisici
4. Sanktionsmuligheder

Kommissionens forslag fulgte op på Kommissionens meddelelse til Det Europæiske Råd af 4. marts 2009 om "Fremdrift i den europæiske genopretning" og var inspireret af henstillinger af 2. april 2009 fra G20 samt Basel Komiteens anbefalinger til nye standarder for måling af markedsrisiko m.m. offentliggjort den 13. juli 2009. Kommissionen forventer at fremsætte yderligere ændringsforslag til kapitalkravsdirektivet i slutningen af 2010 og har senest gennemført en høring om en række mulige ændringer, som ventes at følge i senere revisioner af kapitalkravsdirektivet.

ECOFIN nåede i november 2009 til enighed om en generel indstilling vedr. Kommissionens forslag. ECOFIN-kompromiset tog bl.a. højde for mere detaljerede anbefalinger vedr. aflønning fra Financial Stability Board (FSB), som blev fremlagt i september 2009 og indgik i forhandlingerne i rådsarbejdsgruppen. Europa-Parlamentets ECON udvalg vedtog en række ændringsforslag til Kommissionens forslag den 14. juni 2010. Formandskabet forhandler nu med Europa-Parlamentet og arbejder efter at indgå et kompromis med Europa-Parlamentet om

---

¹ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/regcapital/com2009/impact_assesment_en.pdf

sagen inden Europa-Parlamentets plenarafstemning den 7. juli 2010 og ECOFIN d. 13. juli 2010.

I forhandlingerne med Europa-Parlamentet er der en række udeståender bl.a. vedr. de nærmere krav til aflønning, hvor ECON's udspil på en række punkter adskiller sig fra ECOFIN-kompromiset, jf. afsnittet om Europa-Parlamentets holdning herunder.

Indhold

I det følgende beskrives det nærmere indhold af ECOFIN's kompromis, mens de konkrete ændringsforslag fra ECON behandles for sig i et efterfølgende afsnit.

Aflønningspolitik

Det foreslås, at kreditinstitutternes aflønningspolitik for medarbejdere med væsentlig indflydelse på kreditinstituttets funktion skal være i overensstemmelse med effektiv og sund risikostyring både på kort og lang sigt. Tilsynsmyndighederne skal påse, at de finansielle virksomheder overholder deres forpligtigelser.

Den foreslåede ændring i kapitalkravsdirektivet indfører således en række konkrete krav til aflønningen i kreditinstitutter. Når kreditinstitutterne udformer og anvender politikker for den samlede aflønning for de kategorier af medarbejdere, herunder ledelsen, hvis arbejde har væsentlig indflydelse på kreditinstitutternes risikoprofil, skal de overholde følgende principper på en måde og i et omfang, som svarer til deres størrelse, interne organisation og arten, omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter:

- 1) Aflønningspolitikken skal være i overensstemmelse med og fremme en forsvarelig og effektiv risikostyring og ikke tilskynde til risikotagning, som overskrider et niveau af risiko, som kreditinstituttet ikke kan tale.
- 2) Aflønningspolitikken skal være i overensstemmelse med kreditinstituttets forretningsstrategi, målsætninger, værdier og langsigtede interesser og skal omfatte foranstaltninger til undgåelse af interessekonflikter.
- 3) Kreditinstituttets ledelsesorgan skal i sin egenskab af tilsynsførende instans fastlægge og jævnlige revidere de generelle principper for aflønningspolitikken og skal være ansvarlig for dens gennemførelse.
- 4) Mindst en gang om året skal gennemførelsen af aflønningspolitikken underkastes en central og uafhængig intern kontrol for at fastslå, om den af ledelsen fastlagte aflønningspolitik og procedurerne i tilknytning hertil er blevet overholdt.
- 5) Medarbejdere, der varetager kontrolfunktioner, skal være uafhængige af de afdelinger af virksomheden, som de fører tilsyn med, skal have en passende myndighed og aflønnes i overensstemmelse med, om de når de mål, der er fastsat for deres arbejdsopgaver, uafhængigt af resultaterne i de afdelinger af virksomheden, som de kontrollerer.
- 6) Når aflønningen er resultatafhængig, skal den samlede aflønning fastsættes på grundlag af en vurdering af den enkelte medarbejders og den pågældende afdelings resultater og kreditinstituttets samlede resultater, og ved vurderingen af den enkelte medarbejders resultater skal der tages hensyn til såvel finansielle som ikke-finansielle kriterier.

- 7) Vurderingen af resultater skal ske inden for en flerårig ramme for at sikre, at vurderingen baseres på resultaterne set over en længere periode, og at udbetalingen af resultatlønsdelen af aflønningen spredes over en periode, der tager hensyn til virksomhedens underliggende forretningsmæssige cyklus og dens forretningsrisici.
- 8) Den samlede variable aflønning må ikke begrænse kreditinstituttets evne til at udvide sit kapitalgrundlag.
- 9) En garanteret variabel aflønning skal være undtagelsen og må kun forekomme i forbindelse med nyansættelser og være begrænset til det første år.
- 10) Der skal være en passende balance mellem faste og variable aflønningskomponenter; den faste aflønningskomponent skal udgøre en tilstrækkelig høj andel af den samlede løn til at gøre det muligt for virksomheden at føre en helt igennem fleksibel politik for variable aflønningskomponenter, herunder eventuelt helt at undlade at udbetale variable aflønningskomponenter.
- 11) Godtgørelser, der kommer til udbetaling, hvis kontrakten opsiges før tiden, skal være afhængige af de resultater, der er opnået over en periode, og ordningen skal være således indrettet, at manglende resultater ikke belønnes.
- 12) Ved målingen af de resultater, som lægges til grund for beregningen af variable aflønningskomponenter eller puljer af variable aflønningskomponenter, skal der tages højde for alle former for aktuelle og fremtidige risici, og der skal tages hensyn til kapitalomkostningerne og den nødvendige likviditet.
- 13) En væsentlig del, som udgør mindst 50 % af enhver variabel aflønningskomponent, skal tildeles i form af aktier eller aktielignende instrumenter i kreditinstituttet, når dette er muligt i henhold til det pågældende instituts juridiske struktur, eller, for ikke-noterede kreditinstitutter, hvor det er passende i form af andre instrumenter, der ikke indebærer kontant udbetaling. Disse aktier, aktielignende instrumenter og andre instrumenter, der ikke indebærer kontant udbetaling skal underlægges en passende tilbageholdelsespolitik, der er udformet således, at medarbejderens incitament bringes i overensstemmelse med kreditinstituttets mere langsigtede interesser.
- 14) En væsentlig del, som udgør mindst 40 % af den variable aflønningskomponent, skal udskydes i mindst tre år og skal behørigt tilpasses virksomhedens karakter, dens risici og den pågældende medarbejders arbejdsopgaver. Aflønning, der skal udbetales i henhold til en udskydelsesordning, kan ikke modnes hurtigere end på proratabasis². Såfremt den variable aflønningskomponent udgør et meget stort beløb, skal mindst 60 % af beløbet udskydes.
- 15) Den variable aflønning, inklusive den udskudte del, må kun udbetales eller modnes, hvis det er forsvarligt set i forhold til kreditinstituttets samlede finansielle situation og berettiget i betragtning af afdelingens og den pågældende medarbejders resultater. Den samlede variable aflønning skal normalt reduceres betydeligt, når kreditinstituttets finansielle resultater har været beherskede eller negative.
- 16) Medarbejderne skal forpligte sig til ikke at benytte personlige afdækningsstrategier eller løn- og ansvarsrelaterede forsikringer til at underminere de risikotilpasningsvirkninger, der er indbygget i deres aflønningsvilkår.

---

² Det vil sige fordeles ligeligt over den periode, som den variable aflønning udskydes over.

Kreditinstitutter, der er betydningsfulde i kraft af deres størrelse, interne organisation og deres aktiviteter art, omfang og kompleksitet, skal nedsætte et løn- og vederlagsudvalg. Løn- og vederlagsudvalget skal etableres på en sådan måde, at det bliver i stand til kompetent og uafhængigt at træffe afgørelse i sager om aflønningspolitikker og -praksis og de incitament, der skabes med henblik på risikostyring og forvaltning af kapital og likviditet.

Løn- og vederlagsudvalget skal forberede afgørelser vedrørende løn og vederlag, der skal træffes af ledelsesorganet i sin egenskab af tilsynsførende instans, herunder afgørelser, der har konsekvenser for den pågældende kreditinstitutions risici og risikostyring. Løn- og vederlagsudvalgets formand er et medlem af ledelsesorganet, som ikke udøver nogen ledelsesfunktion i det pågældende kreditinstitut.

Der foreslås endelig indført krav om, at kreditinstitutter mindst årligt skal offentliggøre følgende oplysninger vedrørende deres aflønningspolitikker:

- 1) information om beslutningsprocessen der anvendes for at fastlægge aflønningspolitikken, herunder information om løn- og vederlagsudvalgets sammensætning m.v.
- 2) information om sammenhængen mellem aflønning og præstationer
- 3) de vigtigste karakteristika ved aflønningssystemet, herunder i forhold til kriterier anvendt i forbindelse med præstationsmåling, risikojustering, udskydelse og modning.
- 4) information om præstationskriterier der ligger til grund for berettigelse til aktier, optioner eller variable aflønningskomponenter
- 5) de centrale parametre for variable aflønningsordninger og andre ikke-kontante fordele
- 6) aggregeret kvantitativ information vedrørende aflønning opdelt i forhold til topledelsen og medarbejdere, hvis aktiviteter har en indflydelse på kreditinstitutets risikoprofil, der indikerer følgende:
  - a. samlet aflønning for det finansielle år opdelt på fast og variabel aflønning og antal modtagere
  - b. samlet variabel aflønning og formen heraf opdelt i kontanter, aktier, aktie-lignende instrumenter og øvrige instrumenter
  - c. samlet udskudt aflønning opdelt på modnede og ikke-modnede portioner
  - d. samlet udskudt aflønning tildelt i det finansielle år, der er udbetalt og reduceret gennem præstationstilpasning
  - e. ansættelses- og afskedigelsesbetalinger i det finansielle år og antal modtagere heraf
  - f. samlede afskedigelsesudbetalinger i det finansielle år, antal modtagere og den højeste sådan betaling til en enkeltperson

Krav vedr. securitisering og resecuritisering

Det foreslås at øge kapitalkravene til securitiseringer i handelsbeholdningen og til resecuritiseringer.

En securitisering er en transaktion, hvor man udsteder værdipapirer med sikkerhed i de forventede fremtidige betalingsstrømme fra et underliggende aktiv. Det kan f.eks. være en obligation, der udstedes med sikkerhed i de forventede fremtidige betalingsstrømme fra tilbagebetaling af lån.

Bankernes aktiver er opdelt i handelsbeholdningen - der omfatter værdipapirer, som holdes med henblik på videresalg og gevinster ved prisændringer - og i bankbeholdningen³, som omfatter resten af aktiverne, herunder værdipapirer, der som udgangspunkt holdes til udløb. Efter de nuværende regler er kapitalkravet til securitiseringer i handelsbeholdning mere simple og lavere end kravene for securitiseringer i bankbeholdningen. Det foreslås at benytte samme metode til beregning af kapitalkravet til securitiseringen i handelsbeholdning som i bankbeholdningen. Endvidere forbydes virksomheder at anvende deres egne modeller for markedsrisiko⁴ ved beregning af kapitalkrav for securitiseringer i handelsbeholdningen, da det har vist sig, at de ikke har identificeret risici tilfredsstillende.

Ved resecuritiseringer indgår en eller flere securitiseringer som underliggende aktiver. Der vil ifølge forslaget stilles større kapitalkrav til resecuritiseringer end til securitiseringer med samme rating som følge af den øgede kompleksitet og følsomhed overfor tab, der er korreleret på tværs af de underliggende securitiseringer. For særlige komplekse resecuritiseringer, hvor instituttet ikke fyldestgørende kan godtgøre overfor tilsynsmyndigheden, at det kan gennemskue produktet, skal instituttet ifølge forslaget afsætte yderligere kapital.

I de nuværende regler er der oplysningspligt om securitiseringer i bankbeholdningen. Med forslaget udvides denne pligt til også at omfatte securitiseringer i handelsbeholdningen.

Med de foreslåede ændringer øges gennemsigtheden i forhold til kreditinstitutternes mest komplekse produkter og transaktioner, hvilket gør det nemmere for markedet at vurdere kreditinstitutternes eksponeringer. Herudover styrkes kapitalkravene på et område, hvor det historisk har været svært at estimere risici tilfredsstillende. Dette bidrager til at styrke den finansielle stabilitet.

Interne modelbaserede kapitalkrav for markedsrisici

Efter gældende regler kan institutterne beregne deres kapitalkrav til dækning af markedsrisici på baggrund af egne modeller. Med markedsrisici forstås risici for at værdien af en portefølje ændrer sig som følge af generelle ændringer i markedet for værdipapirer, valuta og/eller råvarer. Det har imidlertid vist sig i løbet af den nuværende krise, at tabene systematisk blev undervurderet.

Det foreslås at stramme kravene til egne modeller til beregning af kapitaldækning for markedsrisici, så modellerne tager mere hensyn til stress-situationer. Dermed er der større sandsynlighed for, at der fremadrettet afsættes den rette kapital til dækning af markedsrisici, hvilken vil bidrage til at styrke tilliden til de finansielle markeder og bidrage til finansiell stabilitet.

³ I dansk lovgivning kaldes bankbeholdningen "poster uden for handelsbeholdningen".

⁴ Med markedsrisici forstås risici for at værdien af en portefølje ændrer sig som følge af at ændringer i markedet for værdipapirer, valuta og/eller råvarer.

Sanktionsmuligheder

Det foreslås, at tilsynsmyndigheder gives beføjelser til at pålægge sanktioner for overtrædelse af direktivets bestemmelser. Myndighederne skal råde over både finansielle og andre sanktionsmuligheder (f.eks. særlige krav til offentliggørelse eller indberetning), som står i rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed, således at det får præventiv virkning.

Dermed bliver det nemmere for de nationale tilsynsmyndigheder at håndhæve direktivets krav, hvilket alt andet lige vil medvirke til at stabilisere de finansielle markeder og forhindre fremtidige finansielle kriser.

Hjemmelsgrundlag

Forslaget blev fremsat med basis i Traktatens art. 47, stk. 2 omfattet af art. 251 – den fælles beslutningstagning. I Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (Lissabontraktaten) svarer det til artikel 53, som er omfattet af den almindelige lovgivningsprocedure fastsat i artikel 294.

Nærhedsprincippet

Nærhedsnotat om Kommissionens forslag er fremsendt den 10. august 2009. Regeringen vurderer, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentets ECON-udvalg har d. 14. juni 2010 stemt om konkrete ændringsforslag til Kommissionens direktivudkast, som bl.a. ligger til grund for Europa-Parlamentets indspil i de aktuelle forhandlinger med Rådets formandskab og Kommissionen (trialogforhandlingerne). ECON's forslag vedr. aflønning adskiller sig fra ECOFIN-kompromiset på følgende hovedområder:

- Det foreslås, at den variable aflønning overordnet set ikke må overstige 50 pct. af den samlede aflønning. ECOFIN-kompromiset angav på dette punkt, at der skal være en ”passende balance mellem faste og variable aflønningskomponenter”, men ikke et konkret tal for forholdet mellem dem.
- I stedet for bestemmelsen om, at mindst 50 pct. af den variable aflønning skal være i form af aktier eller aktierelaterede instrumenter, foreslås det, at mindst 90 pct. af den del af den variable aflønning, som ikke udskydes, skal udbetales i form af såkaldt ”contingent capital”. Hermed forstås formentlig et tilgodehavende, som nedskrives eller konverteres til aktier, såfremt instituttet kommer i vanskeligheder (for lav solvens o.l.). Europa-Parlamentets forslag synes at indebære, at der kan anvendes andre instrumenter end aktier og aktierelaterede instrumenter i sammensætningen af den variable aflønning.
- Institutter, der modtager statsstøtte, vil skulle underkastes yderligere krav vedr. aflønning, herunder et loft for aflønning som andel af nettofortjenssten (den konkrete andel er ikke specificeret), ingen variabel aflønning til direktørerne samt et absolut loft på 500.000 euro for samlet løn til den enkelte direktør.
- Personkredsen omfattet af aflønningskravene foreslås udvidet til ansatte, hvis aflønning, inkl. pension og provision, bringer dem i samme lønram-

me som ledelsen, risikotagere og personer i kontrolfunktioner, som udgjorde personkredsen i ECOFIN-kompromiset. ECON støtter dog under alle omstændigheder, at reglerne skal respektere hensynet til arbejdsmarkedets parter ret til at indgå og gennemføre kollektive overenskomster, og styrker formuleringen herom ift. ECOFIN-kompromiset.

- Variable og diskretionære pensioner skal have karakter af "contingent capital" (jf. oven for) eller lignende instrumenter indtil 5 år efter, at medarbejderen har forladt virksomheden eller er gået på pension. ECOFIN-kompromiset vedrører ikke denne type af pensionsudbetalinger.
- Kreditinstitutter skal offentliggøre direktørernes lønninger. Dette krav indgår ikke i ECOFIN-kompromiset.
- Tilsynsmyndighederne skal kontrollere egnethed af medarbejdere, hvis aktiviteter har en indflydelse på kreditinstituttets risikoprofil, herunder topledelsen, risikotagere og kontrolfunktioner, inden disse medarbejdere kan påbegynde deres ansættelsesforhold. ECOFIN-kompromiset indeholder ikke sådanne krav.
- Såfremt et kreditinstituts udgifter til aflønning overstiger 25 % af nettofortjenesten, så skal aktionærerne have mulighed for at stemme om fordeling af nettofortjenesten. ECOFIN-kompromiset indeholder ikke en sådan bestemmelse.
- Udbetalingen af den udskudte bonus skal kunne reduceres som følge af virksomhedens, afdelingens eller den pågældende medarbejders manglende opnåelse af resultater. Enhver reduktion skal indberettes til tilsynsmyndigheden med henblik på en vurdering af, om den pågældende medarbejder fortsat er egnet til at bestride stillingen. ECOFIN-kompromiset indeholder et nogenlunde tilsvarende krav om reduktion af den udskudte del af bonus, men ikke et krav om indberetning til tilsynsmyndighederne med henblik på vurdering af medarbejderens egnethed.

ECON's forslag vedr. øvrige emner adskiller sig fra ECOFIN-kompromiset på følgende hovedområder:

- Strengere bestemmelser om tilsyn med komplekse resecuritisationer
- Behandling af securitisering som tager hensyn til den seneste udvikling i Basel-standarderne for opgørelse af markedsrisiko af juli 2009
- Visse overgangsregler i det nuværende regelsæt vedr. særligt dækkede obligationer gøres permanente. Dette bidrager bl.a. til at sikre større fleksibilitet med hensyn til udstedelse af særligt dækkede obligationer indenfor en koncern. Det giver bl.a. mulighed for, at et selskab i en koncern kan udstede særligt dækkede obligationer på vegne af andre selskaber i koncernen. På den måde kan større og dermed mere likvide udstedelser opnås, hvilket kan have positiv effekt for låntager som følge af en bedre prisfastsættelse. Forslaget muliggør ikke fælles funding i den forstand, at ikke-koncernforbundne selskaber kan finansiere sig fælles.

Endelig ønsker ECON, at forskyde ikrafttrædelsesdato for alle forhold i direktivet til 1. juli 2011, på nær forhold vedrørende aflønning, særligt dækkede obligationer og en fortsættelse af de nuværende mindstekrav for kapitalkravsbesparelse ved anvendelse af interne metoder frem for standardmetoderne. Disse undtagelser

træder i kraft pr. 1. januar 2011, dog ønsker Europa-Parlamentet, at forhold om aflønning bør have virkning fra 1. december 2010. Formålet hermed er, at eventuelle bonusudbetalinger for 2010, der planlægges udbetalt i december 2010, omfattes af de nye krav. Kommissionens oprindelige forslag og ECOFIN's kompromis forudsætter ikrafttræden og implementering senest 1. januar 2011.

Gældende dansk ret og forslagets konsekvenser herfor

Direktivforslagets område er delvist reguleret i lov om finansiell virksomhed med tilhørende bekendtgørelser og vejledninger. Lov om finansiell virksomhed og tilhørende kapitaldækningsbekendtgørelse og vejledning udstedt i henhold til § 71 i lov om finansiell virksomhed vil skulle ændres.

Statsfinansielle konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at ville have statsfinansielle konsekvenser for Danmark.

Samfundsøkonomiske konsekvenser

Forslagets krav vedr. aflønning i kreditinstitutter ventes at bidrage til øget finansiell stabilitet i det omfang kravene mindsker incitamenterne til adfærd, der understøtter overdreven risikotagning med for lille hensyn til virksomhedens langsigtede overlevelse.

Kommissionens konsekvensanalyse peger på, at forslaget vil øge kapitalkravene for bankernes handelsbeholdning. Konsekvenserne for de enkelte banker vil afhænge væsentligt af porteføljesammensætningen. For institutter, der benytter interne modeller i forhold til markedsrisici, kan det fordoble de gældende kapitalkrav på handelsbeholdningen. De øgede kapitalkrav til resecuritiseringer kan begrænse markedet for sådanne.

Høring

Der har i august 2009 været høring af Kommissionens forslag i følgende udvalg:

- EU-specialudvalget for den finansielle sektor og
- EU-specialudvalget for arbejdsmarkedet og sociale forhold.

Der er modtaget høringssvar fra flg.:

Akademikernes Centralorganisation,
 Kommunernes Landsforening,
 Landsorganisationen i Danmark,
 Dansk Aktionærforening,
 Dansk Arbejdsgiverforening,
 Danmarks Nationalbank,
 Danmarks Rederiforening,
 Finanssektorens Arbejdsgiverforening,
 Finansrådet,
 Forsikring & Pension,
 FTF og Finansforbundet (fællessvar)
 Realkreditrådet.

FTF og Finansforbundet (FTF/FF) og Landsorganisationen i Danmark (LO) finder vedrørende forholdet mellem direktivet og overenskomster, at betragtningen nr. 7 ikke giver den nødvendige garanti juridisk set for, at direktivet er uden præjudice for de sociale parter rettigheder. FTF/FF og LO opfordrer til at arbejde for, at afgrænsningen fremgår af selve direktivet, og at teksten bliver mere præcis og direkte fastslår at direktivets regler ikke vedrører aflønningspolitik, der er aftalt i kollektive overenskomster.

FTF/FF og LO finder vedrørende forholdet mellem direktivets anvendelsesområde og personkredsen med fordel kan skærpes, da personkredsen, der er omfattet af forslaget, er meget upræcis defineret og efterlader tilsynsmyndighederne med en væsentlig skønsopgave. FTF/FF finder, at det kan få store praktiske konsekvenser i sektoren i Danmark, hvis forsikringsområdet og assurandører reguleres af tilsvarende regler.

FTF/FF finder det betænkeligt, at Det Europæiske Banktilsynsudvalg gives kompetencer til at udarbejde retningslinjer for en forsvarlig aflønningspolitik, som skal efterleves med samme retsvirkning som en lov og sanktioneres på samme måde.

FTF/FF finder vedrørende sanktionsmuligheder det umiddelbart meget vidtgående, at overtrædelser af direktivet skal kunne sanktioneres direkte med straf. FTF finder, at dette som minimum ikke bør gælde for aflønningspolitikker, som er aftalt i en kollektiv overenskomst.

Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) og LO støtter overordnet EU's indsats for at mindske risiciene i den finansielle sektor, herunder indsatsen for at sikre aflønningsformer, der ikke motiverer til kortsigtede prioriteter og belønner overdreven risikotagning.

FA er tilfreds med, at lønpolitik i forslaget udelukkende skal gælde medarbejdere på meget højt niveau, der har betydelig indflydelse på virksomhedens risikoprofil, at EU-Kommissionen anerkender arbejdsmarkedets parter ret til at indgå kollektive aftaler, og at direktivet vil overholde nærhedsprincippet.

FA er tilfreds med forslagets proportionalitetsprincip, der giver virksomheden den nødvendige plads til at indrette lønpolitikken, så den passer til virksomhedens størrelse, organisation og aktiviteter.

FA finder, at teksten i bilag 5 er bindende vedrørende aflønning, hvilket kan medføre, at visse kontrakter skal forhandles på ny. FA finder, at virksomheden skal have passende tid til at gennemgå kontrakter med henblik på at revidere aflønningsordninger og individuelle kontrakter.

Finansrådet (FR) finder det afgørende, at der i direktivet opretholdes mulighed for en fleksibel tilgang til vurderingen af de enkelte virksomheders aflønningsprincipper. FR er tilfreds med forslagets proportionalitetsprincip, således der på en fleksibel måde bl.a. kan tages hensyn til virksomhedens størrelse og kompleksitet.

Forsikring & Pension (F&P) ser gerne at man fra dansk side lægger afgørende vægt på, at forslaget i forhold til aflønningspolitik udformes under hensyntagen til forskellene i arbejdsmarkedsmodeller, herunder at den europæiske regulering ikke bliver for detaljeret.

F&P finder, at personkredsen, der omfattes af forslaget om aflønning, bør afgrænses klarere. Eksempler kunne være virksomhedens karakter samt afgrænsning til personer, der i kraft af deres position eller funktion har direkte indflydelse på virksomhedens risikoprofil.

Realkreditrådet (RR) anfører, at efter dets opfattelse og med baggrund i vurderingen af konsekvenser fra dets medlemmer kan forslaget føre til væsentlig mere end en fordobling i kapitalkravet under normale markedsforhold for institutter med VaR-modeller (dvs. interne modeller). RR noterer sig, at forslaget fører til en generel forhøjelse af kapitalkravet, men modvirker ikke medcykliske forhold.

Dansk Aktionærforeningen støtter overordnet set forslaget, men finder, at der bør arbejdes for, at aflønning skal udformes, så den ikke påfører kunder særlige risici eller omkostninger.

Danmarks Rederiforeningen tilslutter sig indstillingerne i specialudvalgsnotatet og ønsker færre detaljer i regulering af aflønningspolitikker.

Danmarks Nationalbank tilslutter sig indstillingen til dansk holdning i specialudvalgsnotatet.

Akademikernes Centralorganisation, Dansk Arbejdsgiverforening og Kommunernes Landsforening har ingen bemærkninger.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grundnotat om Kommissionens forslag er fremsendt 27. august 2009. Nærhedsnotat om Kommissionens forslag er fremsendt den 10. august 2009. Sagen blev forelagt Europaudvalget d. 6. november 2009 til forhandlingsmandat.

Der henvises i øvrigt til samrådet om sagen i Europaudvalget d. 13. april 2010.

Holdning

Regeringens holdning

Regeringen støttede i november 2009 ECOFIN-kompromiset, herunder at kapitalkravene strammes i relation til visse finansielle aktiver (såkaldte securitiseringer), og at kravene til de metoder, institutterne kan benytte til at beregne kapitalkravsdækning af såkaldte markedsrisici, strammes.

Regeringen støttede i november 2009 desuden ECOFIN-kompromisets krav til aflønning ud fra det overordnede formål at mindske incitamenterne til et fokus på kortsigtede resultater gennem overdreven risikotagning på bekostning af institutionens langsigtede levedygtighed.

I lyset af samrådet i Europaudvalget d. 13. april 2010 arbejder regeringen for, som led i forhandlingerne med Europa-Parlamentet, at ECOFIN-kompromisets bestemmelse om, at mindst 50 pct. af den variable aflønning skal tildeles i form af aktier eller aktierelaterede instrumenter, gøres mere fleksibel for medlemslandene, således at andre instrumenter, der effektivt kan sikre overensstemmelse mellem medarbejderens og kreditinstituttets langsigtede interesser, kan finde anvendelse. I lyset af Europa-Parlamentets forslag om "contingent capital" kan regeringen støtte at gøre bestemmelsen mere fleksibel, herunder udvide bestemmelsen med flere typer mulige instrumenter. Regeringen arbejder desuden for, at det præciseres, at det indenfor rammerne af kapitalkravsdirektivet f.eks. vil være muligt nationalt at indføre et forbud mod aktieoptioner i aflønningen af ledelse m.v. i den finansielle sektor.

I forhold til aflønningspolitik lægger regeringen desuden fortsat vægt på, at forslaget udformes under hensyntagen til arbejdsmarkedets parter ret til at indgå kollektive overenskomster. Regeringen kan støtte Europa-Parlamentets forslag om en styrket formulering af denne beskyttelse.

I forhold til at gøre overgangsregler vedr. særligt dækkede obligationer permanente så støtter regeringen Europa-Parlamentets forslag. Forslaget fra parlamentet imødekommer et bl.a. dansk ønske om en forlængelse af overgangsreglen, da denne benyttes i Danmark og understøtter effektiviteten i realkreditsystemet. Forslaget støttes derfor fra dansk side. Regeringen kan ligeledes støtte et kompromis om at forlænge overgangsreglerne.

Andre landes holdninger

Alle lande støttede ECOFIN-kompromiset i november 2009, der bl.a. lagde vægt på konsistens med anbefalingerne vedr. aflønning fra Financial Stability Board (FSB). I forhold til spørgsmålet om aktier og aktierelaterede instrumenters andele af den variable aflønning er der imidlertid i rådsarbejdsgruppen foreløbigt opbakning til, at formandskabet går i dialog med Europa-Parlamentet om en mere fleksibel udformning af dette krav.